

Sławomir Oleszek
Gdańsk, 2022

WONG JING

mistrz ósmego pokolenia Wing Chun

Wong Jing

Wong Jing (黃禎), po mandaryńsku Huang Shao Zhen (黃紹禎) przeszedł do historii chińskich sztuk walki jako Wielki Mistrz Wing Chun ósmego pokolenia. Według źródeł czeskich żył w latach 1917-1972, natomiast chińskie odpowiedniki podają, że urodził się w dniu 16 października 1916 roku, a zmarł w 1970 roku.

Z ustalaniem tego typu informacji w Chinach nadal jest poważny problem. Zmieniają się one w zależności od potrzeb i nie wszyscy dobrze je pamiętają. Dane czeskie pochodzą sprzed 17 lat, od nieżyjącej już żony Wong Jinga. Jeżeli w przyszłości zostaną zweryfikowane, będzie można dokonać korekty.

Rodzice Wong Jinga, ojciec Huang Quanying (黃全英) i matka (梁珍) Liang Zhen pochodzili z Taishan (台山), jednak z uwagi na działalność kupiecką zdecydowali się przenieść do Foshan i tam prowadzić własny interes. Podobnie jak rodzina Yip i Yuen pracowali w handlu. Posiadali sklep z produktami chemicznymi i fajerwerkami. Bardzo dbali o tradycyjne, konfucjańskie wykształcenie

syna. Zatrudnili nawet nauczyciela kaligrafii artystycznej, dzięki któremu Wong Jing od młodości uczył się różnych stylów pisma i sporządzania ozdobnych zwojów. Dodatkowo poznawał tajniki medycyny ludowej.

Pierwsze kroki w sztukach walki rozpoczął od boksu „Białego Żurawia” Pak Hok Kuen (白鶴拳). Potem ojciec namówił go do nauki Wing Chun (詠春拳) pod kierunkiem mistrza Lai Ying'a (李英), który był uczniem Leung Jan'a (梁贊). Znany był też pod innymi nazwiskami, jako Lai Leung Yeung, Li Yang Qiao (李仰翹) i Heshan Jingang.

Na treningach spędzili ze sobą wiele lat, ale gdy tylko Lai Ying uznał, że jego podeszły wiek może stanowić przeszkodę dla dalszego przekazu Wing Chun, bez wahania zabrał Jing'a do swojego młodszego brata kungfu Yuen Kai Shan'a (阮奇山). Zgodnie z obyczajem jaki obowiązywał w szkołach walki, nauki u innych trenerów mogły się odbywać jedynie za uprzednią zgodą oficjalnego mistrza, albo za jego stosownym poleceniem. Lai Ying posiadał taki status, dlatego osobiście zwrócił się do Yuen Kai Shan'a, aby zgodził się kontynuować nauczanie.

Wong Jing mieszkał przy ulicy Fu Lu (福祿路), oddalonej około 4 km od dzielnicy Nanhai (南海), gdzie mieszkali klany Yip i Yuen. Chętnie przemierzał tę drogę na zajęcia, ponieważ uprawianie Wing Chun było dla niego bardzo ważne. Pozwalało na analizowanie jak powstają urazy po zerwanych mostach i w jaki sposób najlepiej zastosować rehabilitację kończyny po gwałtownym użyciu siły. Wing Chun wprowadziło go nie tylko w świat brutalnej walki, ale również odwracania jej skutków poprzez odpowiednie zastosowanie tradycyjnej medycyny chińskiej. Już jako dorosły człowiek otworzył własną klinikę, w której leczył różne obrażenia i urazy mechaniczne oraz nastawiał kości.

Wielu zaprzyjaźnionych mistrzów Wing Chun, podobnie jak Wong Jing było znawcami tradycyjnej medycyny chińskiej oraz technik Kam Na (擒拿). Stąd łatwość dostępu do różnych poglądów i doskonalenia umiejętności. Znajomość kungfu sprzyjała utrzymywaniu więzi z lokalnymi trenerami sztuk walki oraz biegłymi osteopatami. Z tego powodu Wong Jing był często widywany w ich towarzystwie w restauracji Yingju przy ulicy Sheng Ping. Tam raczyli się herbatką i prowadzili ożywione dyskusje.

W środowisku uchodził za tradycjonalistę i człowieka kultury. Gdy zbliżał się czas różnych uroczystości, albo planowane były ważne wydarzenia czy festiwale, choćby Święto Wiosny, wielu kupców i urzędników odwiedzało go, aby prosić o wykonanie specjalnego zwoju z kaligrafią.

Jego prace były reprezentacyjne, a pismo pełne gracji i harmonii. Wong Jing wykonywał zwoje nie tylko na zamówienie firm i instytucji miasta Foshan, ale też dla osób prywatnych, które chciały nimi uświetnić swoje urodziny, wesela, albo ogłosić otwarcie nowego biznesu.

Od czasu polecenia przez Lai Ying'a, w posiadłości Yuen'ów przebywał regularnie i trenował wraz z Sum Nung'iem, wprowadzonym na tej samej zasadzie przez swojego mistrza Wing Chun sifu Cheung Bo (張保). Nosił on przydomek „Wielki Byk Bo”, ponieważ był potężnej postury i dużej siły. Jako szef kuchni „Tianhai Tea House”, w której pracował Sum Nung nie tylko przygotowywał smaczne przekąski, ale i męską ręką przywracał porządek wśród niesfornych gości. Cheung Bo często odwiedzał Yuen Kai Shan'a i praktykował z nim Wing Chun. Byli przyjaciółmi i wspólnie uprawiali sztukę rzucania strzałkami i ostrzami bojowymi Fei Biao (飛鏢). Z uwagi na te okoliczności oraz wspólne asystowanie przy ćwiczeniach, Wong Jing i Sum Nung zostali braćmi kungfu.

Wong Jing łączył walkę pięściarską z technikami Kam Na, które zawierały różne formy chwytania i precyzyjnego oddzielania mięśni i ścięgien od kości, uciskania punktów wrażliwych na ból i blokowania przepływu energii Qi w meridianach. Bardziej spektakularny aspekt Kam Na, to przemieszczanie kości w stawach i wywichnięcia stawów, oraz zatrzymywanie krążenia krwi i oddechu.

Z uwagi na szacunek jakim się cieszył oraz dużą biegłość w Wing Chun miał licznych uczniów. Najbardziej znanym w Europie jest Wong Wu Fong (黃滙芳). Stało się tak dzięki aktywności jego syna Wong Nim Yi, który zgodził się na otwarcie szkoły w Czechach.

Zanim Wong Wu Fong został przyjęty na ucznia, wyzwwał Wong Jing'a na honorowy pojedynek. Czuł się pewnym zwycięstwa z uwagi na uprawianie wielu systemów kungfu, zarówno Północnego Shaolin, południowego Mok Gar, jak i wewnętrznych sztuk Taiji, Xingyi i Bagua. Uprawiał też boks zachodni, zapasy i podnosił ciężary. Jednak mimo tych atutów, walkę przegrał sromotnie. Zobaczył jedynie światło błyskawicznych ciosów, po których legł na ziemi. Będąc już pokonanym, bez namysłu poprosił Wong Jing'a o przyjęcie na ucznia.

Wing Chun uczył się przez 7 lat, po czym Wong Jing zaproponował mu zapoznanie się z technikami walki Sum Nung'a. Wyraził też zgodę na rozpoczęcie nauczania Wing Chun pod własnym szyldem jako Mai Gei Wong Wing Chun (米機王詠春拳).

Wong Jing miał okazję uczyć się od najlepszych. Obok wymienionego już Lai Ying'a, również od Jiu Chow'a, który był najbardziej cenionym uczniem Chan Yiu Min'a. Uczniem Jiu Chow'a i wspomnianego Cheung Bo był między innymi Pang Nam. Yuen Kai Shan był nie tylko mentorem i nauczycielem Wong Jing'a, ale też jego serdecznym przyjacielem. Łączyła ich wspólna pasja do trenowania i propagowania Wing Chun.

Reprodukcję portretu wykonał Colin James Thornton (UK)

